

Formanden: Hvad angaar det Endringsforslag, der i Tidenden er opført under Nr. 2, skal jeg gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at, medens der staar, at dette Forslag er tiltraadt af Udvalgets Mindretal, er det, efter hvad der er mig meddelt, tiltraadt af hele Udvalget.

Ordføreren (Frederiksen): Den eneste Bemærkning, jeg her har at gjøre, er væsentlig den, der i dette Dieblif blev meddelt det ærede Thing af den ærede Formand. Efter de senere yderligere Oplysninger, som den ærede Justitsminister har givet om det Betemaal for Sø- og Handelsrettens Bekommende, der her er Spørgsmaal om, have vi troet, at vi ikke paa nogen Maade kunne anbefale det ærede Thing ikke her at gaa med den ærede Minister. Hvad der her foreslaas, er i Virkeligheden fuldt saa billigt, som det vilde være at skulle bygge et Lokale saaledes, som man jo har tænkt paa; det er jo altid en Fordel at være fri for den Slags Foretagender, og her-til kommer, at de særegne Grunde, der kunde være tilstede for at negte Sligt, foreligge ganske vist i alt Fald i Dieblifket ikke saaledes, at de vilde kunne fastholdes som Anledning til en saadan Negtelse. Det stillede sig navnlig for ikke saa Medlemmer saaledes, som det er bekjendt fra tidligere Forhandlinger om denne Sag, at man troede, at vi kunde vende os til Kjøbenhavns Kommune og der forlange et passende Bidrag, svarende til, hvad der til andre Underretter bidrages af Jurisdiktionerne. Men det kan ganske vist ikke negtes, at der ikke foreligger nogensomhelst Lovhjemmel og ikke en Gang i Praxis nogensomhelst lovlit Hjemmel til at paalægge Kjøbenhavns Kommune noget saadant Bidrag; Kjøbenhavns Kommunes Forpligtelse overfor Retterne er aldeles bestemt begrændset til de kriminelle Retter og strækker sig ikke til de Retter, hvortil maa regnes en saadan Ret som Sø- og Handelsretten. En ganske anden Sag er det, at en Del af Udvalget ganske vist haaber, at man alvorlig vil

tage under Overveelse, naar Leilighed dertil gives ved Retsvæsenets Omordning, at paalægge Kjøbenhavns Kommune en passende Forpligtelse, som svarer til, hvad der gjennem Praxis er kommet til at paaligge andre Kommuner. Men man maa for Dieblifket ganske vist indrømme, at det vilde være et aldeles orkesløst Arbejde nu at virke dertil, og at det vilde være en urimelig Opgave nu at ville paalægge den ærede Minister, at han i dette Dieblif skulde fremkomme med en særlig Lov i denne Retning, som der ellers ikke er Anledning til. Noget af os have troet, at, selv om man ikke kunde forlange, at Kommunen skulde give Tilskud, havde det været hensigtsmæssigere at installere denne Ret paa Raad- og Dombuset, men vi ere nu blevene gjorte opmærksomme paa, at efter al menneskelig Beregning vil der sikkert hengaa 5 Aar eller mere, inden der paa nogen Maade kan blive Plads paa Raad- og Dombuset for denne Ret. Efter dette har det ikke kunnet være Andet, end at hele Udvalget har maattet forene sig om at anbefale, hvad der her er foreslaaet af den ærede Minister.

Justitsministeren: Det er mig naturligtvis meget kjært, at Udfaldet af de Forhandlinger, jeg har haft den Ære at føre med det samlede Udvalg, er blevet det, at de Medlemmer, som ikke tidligere troede at kunne tiltræde mit Forslag, nu have sluttet sig til de Medlemmer, der allerede før havde sluttet sig dertil, saaledes at Forslaget nu er tiltraadt af det samlede Udvalg; men jeg anser det dog for min Pligt at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Sagen. Den første af disse Bemærkninger skal da være den, at, naar dette Forslag nu først foreligger ved 3die Behandling, tror jeg, Thinget vil se, at det er aldeles naturligt, eller med andre Ord, at det ikke har kunnet foreligger tidligere. Dette Spørgsmaal om at stasse Sø- og Handelsretten et høist nødvendigt bedre Lokale har jo oftere været forhandlet. Det vil vistnok